

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

28 februarie 2019(*)

„Trimitere preliminară – Taxă pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/88/CEE – Scutire – Articolul 13 secțiunea B litera (b) – Leasing și închiriere de bunuri imobile – Noțiune – Contract de cesiune a dreptului de exploatare agricolă a unor terenuri plantate cu vișii de vie”

În cauza C-278/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Supremo Tribunal Administrativo (Curtea Administrativă Supremă, Portugalia), prin decizia din 14 martie 2018, primită de Curte la 24 aprilie 2018, în procedura

Manuel Jorge Sequeira Mesquita

împotriva

Fazenda Pública,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul F. Biltgen (raportor), președinte de cameră, domnul C. G. Fernlund și doamna L. S. Rossi, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul portughez, de L. Inez Fernandes, de M. Figueiredo, de R. Campos Laires, de P. Barros da Costa și de M. J. Marques, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de G. Hesse, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de P. Costa de Oliveira și de L. Lozano Palacios, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (b) din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor

statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Manuel Jorge Sequeira Mesquita, pe de o parte, și Fazenda Pública (Trezoreria Publică, Portugalia), pe de altă parte, în legătură cu deciziile de impunere privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) aferente anului 2002, referitoare la un contract de cesiune a dreptului de exploatare agricolă a unor terenuri agricole plantate cu vișe de vie, încheiat cu Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça Lda.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 2 din A șasea directivă, care facea parte din titlul II din aceasta, intitulat „Sfera de aplicare”, prevedea:

„Sunt supuse [TVA-ului]:

(1) livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul țării de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

[...]”

4 Potrivit articolului 5 alineatul (8) din A șasea directivă:

„În cazul unui transfer, efectuat cu titlu oneros sau nu, sau ca contribuție la o societate, al totalității activelor sau al unei părți din acestea, statele membre pot considera că nu a avut loc nici o livrare de bunuri și, în acest caz, beneficiarul este considerat succesorul persoanei care a efectuat transferul. Dacă este cazul, statele membre pot lua măsurile necesare pentru a preveni denaturarea concurenței atunci când beneficiarul nu este în totalitate pasibil de plata impozitului.”

5 Articolul 13 din A șasea directivă, intitulat „Scutiri pe teritoriul țării”, prevedea în cadrul secțiunii B, intitulată „Alte scutiri”:

„Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care acestea le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și directă a scutirilor de mai jos și de a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz:

[...]

(b) leasingul și închirierea de bunuri imobile, cu excepția:

1. prestării de servicii de cazare, definite de legislația statelor membre, în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, inclusiv cazări în tabere de vacanță sau în locuri amenajate pentru camping;
2. închirierii de spații pentru parcare a vehiculelor;
3. închirierii de echipamente și de instalații fixate definitiv;
4. închirierii de seifuri;

Statele membre pot aplica excluderi suplimentare din sfera de aplicare a acestei scutiri;

[...]"

6 A ?asea directiv? a fost abrogat? ?i înlocuit?, începând de la 1 ianuarie 2007, cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugată? (JO 2006, L 347, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 3, p. 7). Con?inutul articolului 13 sec?iunea B litera (b) din A ?asea directiv? a fost preluat, f?r? a fi practic schimbat, la articolul 135 alineatul (1) litera (l) ?i alineatul (2) din Directiva 2006/112.

Dreptul portughez

7 Articolul 9 din Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (Codul privind taxa pe valoarea ad?ugată?, denumit în continuare „CIVA”) prevedea, în versiunea aplicabil? la data faptelor din cauza principal?:

„Sunt scutite de tax?:

[...]

30) închirierea bunurilor imobile. Aceast? scutire nu se aplic? în ceea ce prive?te:

a) prestarea de servicii de cazare efectuat? în cadrul activit??ii hoteliere sau al altor activit??i cu func?ii similare, inclusiv terenurile de camping;

b) închirierea de locuri pentru colectarea sau sta?ionarea colectiv? a vehiculelor;

c) închirierea de echipamente ?i alte instala?ii fixate definitiv, precum ?i orice alt? închiriere de bunuri imobile rezultat? din transferul oneros al dreptului de exploatare a unei unit??i comerciale sau industriale;

d) închirierea de seifuri;

e) închirierea de spa?ii pentru expozi?ii sau în scopuri publicitare;

[...]"

Litigiul principal ?i întrebarea preliminar?

8 Reclamantul din litigiul principal este administratorul succesiunii domnului Adelino Gonçalves Mesquita. Acesta din urm? a încheiat un contract cu Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça, societate care desf??oar? activit??i în sectorul viticulturii. Prin acest contract, domnul Gonçalves Mesquita a cesionat, în schimbul unor sume pl?tite cu titlu de avans, dreptul de exploatare agricol? a unor terenuri agricole proprietatea sa, care erau plantate cu vi?? de vie. Contractul men?ionat a fost încheiat pentru o perioad? de un an, care putea fi reînnoit? automat pentru aceea?i perioad?, pân? la rezilierea sa de c?tre una dintre p?r?i.

9 Potrivit raportului aferent unui control fiscal pentru anul 2002, opera?iunea de cesionare men?ionat? era supus? TVA-ului. Suma total? stabilit? pentru deciziile de impunere notificate cu acest titlu a fost de 107 27,10 euro, majorat? cu dobânzi compensatorii.

10 Reclamantul din litigiul principal a formulat o ac?iune împotriva acestor decizii de impunere în fa?a Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela (Tribunalul Administrativ ?i Fiscal din Mirandela, Portugalia), invocând scutirea de TVA prev?zut? la articolul 9 punctul 30 din CIVA.

Întrucât acțiunea sa a fost respinsă, reclamantul din litigiul principal a formulat recurs la Tribunal Central Administrativo Norte (Tribunalul Central Administrativ Nord, Portugalia), care a pronunțat o ordonanță de declinare a competenței și a transmis dosarul către Supremo Tribunal Administrativo (Curtea Administrativă Supremă, Portugalia).

11 Această instanță arată că din jurisprudența Curții, în special din Hotărârea din 4 octombrie 2001, „Goed Wonen” (C-326/99, EU:C:2001:506), reiese că, pe de o parte, scutirea de TVA în ceea ce privește leasingul și închirierea de bunuri imobile, prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă, care corespunde articolului 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2006/112, vizează operațiunile prin care proprietarul unui imobil acordă locatarului, pentru o perioadă convenită și în schimbul unei remunerații, dreptul de a-l ocupa ca și cum ar fi proprietarul său și de a exclude orice altă persoană de la beneficiul unui astfel de drept. Pe de altă parte, întrucât închirierea de bunuri imobile constituie în mod normal o activitate relativ pasivă, operațiunile care implică o exploatare mai activă a acestora din urmă ar fi excluse din domeniul de aplicare al acestei scutiri.

12 Ținând seama de această jurisprudență, instanța de trimitere are îndoieli în ceea ce privește aspectul dacă un contract de cesiune a dreptului de exploatare a unor plantații de viș de vie pentru o perioadă de un an care poate fi reînnoit automat constituie leasing sau închiriere de bunuri imobile, în sensul dispozițiilor respective.

13 În aceste condiții, Supremo Tribunal Administrativo (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[A]rticolul 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2006/112, privind scutirea de TVA a operațiunilor de leasing sau de închiriere de bunuri imobile, trebuie interpretat în sensul că scutirea respectivă se aplică unui contract de cesiune a dreptului de exploatare agricol a unor terenuri plantate cu viș de vie de către o întreprindere care are ca obiect de activitate desfășurarea unei activități agricole, contract încheiat pentru o perioadă de un an, care se prelungește automat pentru aceeași perioadă și în temeiul căruia chiria aferentă trebuie achitată la finalul fiecărui an [?]”.

Cu privire la întrebarea preliminară

14 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că articolul 135 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2006/112, a cărei interpretare face obiectul întrebării adresate, nu era încă în vigoare la data faptelor din litigiul principal. În aceste condiții și pentru a da un răspuns util instanței de trimitere, este necesar ca această întrebare să fie examinată în raport cu dispoziția corespondentă din A șasea directivă.

15 În consecință, trebuie să se considere că, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă trebuie interpretat în sensul că scutirea de TVA pentru leasingul și închirierea de bunuri imobile, prevăzută în cuprinsul acestei dispoziții, se aplică unui contract de cesiune a dreptului de exploatare agricol a unor terenuri plantate cu viș de vie către o societate care desfășoară activități în sectorul viticulturii, încheiat pentru o perioadă de un an, care poate fi reînnoită automat, și în schimbul unei chirii plătibile la sfârșitul fiecărei perioade anuale.

16 Potrivit unei jurisprudențe constante, scutirile prevăzute la articolul 13 din A șasea directivă constituie noțiuni autonome de drept al Uniunii (Hotărârea din 4 octombrie 2001, „Goed Wonen”, C-326/99, EU:C:2001:506, punctul 47, și Hotărârea din 15 noiembrie 2012, Leichenich, C-532/11, EU:C:2012:720, punctul 17).

17 De asemenea, deși aceste scutiri constituie derogări de la principiul general enunțat la

articolul 2 din A 7asea directiv7, potrivit c7reia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare de servicii efectuat7 cu titlu oneros de c7tre o persoan7 impozabil7, 7i sunt, a7adar, de strict7 interpretare, no7iunea de leasing sau de 7nchiriere vizat7 la articolul 13 sec7iunea B litera (b) din aceast7 directiv7 este mai larg7 dec7t cea prev7zut7 7n diferitele drepturi na7ionale (Hot7r7rea din 4 octombrie 2001, „Goed Wonen”, C-326/99, EU:C:2001:506, punctele 46 7i 49, precum 7i jurispruden7a citat7).

18 7n numeroase hot7r7ri, Curtea a definit 7nchirierea de bunuri imobile, 7n sensul acestei dispozi7ii, ca fiind dreptul pe care proprietarul unui imobil 7l acord7 locatarului, 7n schimbul unei remunera7ii 7i pe o durat7 determinat7, de a ocupa acest imobil ca 7i cum ar fi proprietarul s7u 7i de a exclude orice alt7 persoan7 de la beneficiul unui astfel de drept (a se vedea 7n acest sens Hot7r7rea din 4 octombrie 2001, „Goed Wonen”, C-326/99, EU:C:2001:506, punctul 55, 7i Hot7r7rea din 6 decembrie 2007, Walderdorff, C-451/06, EU:C:2007:761, punctul 17, precum 7i jurispruden7a citat7).

19 Curtea a precizat de asemenea c7 scutirea prev7zut7 la articolul 13 sec7iunea B litera (b) din A 7asea directiv7 se explic7 prin faptul c7 7nchirierea de bunuri imobile, de7i este o activitate economic7, constituie 7n mod normal o activitate relativ pasiv7, care nu genereaz7 nicio valoare ad7ugat7 semnificativ7. Este necesar a7adar s7 se fac7 distinc7ie 7ntre o asemenea activitate 7i alte activit77i care fie au caracter de afaceri industriale 7i comerciale, precum cele care intr7 7n domeniul de aplicare al excep7iilor men7ionate la punctele 1-4 din aceast7 dispozi7ie, fie au un obiect care este mai bine reprezentat de executarea unei presta7ii dec7t de simpla punere la dispozi7ie a unui bun, precum dreptul de a utiliza un teren de golf, cel de a utiliza un pod prin plata unei taxe de trecere sau dreptul de a instala automate de 7ig7ri 7ntr-o unitate comercial7 (a se vedea 7n acest sens Hot7r7rea din 4 octombrie 2001, „Goed Wonen”, C-326/99, EU:C:2001:506, punctele 52 7i 53, precum 7i Hot7r7rea din 18 noiembrie 2004, Temco Europe, C-284/03, EU:C:2004:730, punctul 20).

20 Din acestea rezult7 c7 natura pasiv7 a leasingului sau a 7nchirierii unui bun imobil, care justific7 scutirea de TVA a unor asemenea opera7iuni 7n temeiul articolului 13 sec7iunea B litera (b) din A 7asea directiv7, 7ine de natura opera7iunii 7nse7i, iar nu de modul 7n care locatarul utilizeaz7 bunul respectiv.

21 Astfel, dup7 cum Curtea a statuat deja, este exclus7 de la beneficiul acestei scutiri o activitate care implic7 nu numai punerea la dispozi7ie pasiv7 a unui bun imobil, ci 7i un anumit num7r de activit77i comerciale, precum supervizarea, gestionarea 7i mentenan7a constant7 din partea proprietarului, precum 7i punerea la dispozi7ie a altor instala7ii, astfel c7, 7n lipsa unor circumstan7e cu totul deosebite, 7nchirierea acestui bun nu poate constitui presta7ia preponderent7 (a se vedea 7n acest sens Hot7r7rea din 18 ianuarie 2001, Stockholm Lind7park, C-150/99, EU:C:2001:34, punctul 26).

22 7n schimb, faptul c7 locatarul unui bun imobil 7l exploateaz7 7n scopuri comerciale, 7n conformitate cu termenii contractului de 7nchiriere, nu este de natur7, 7n sine, s7 exclud7 proprietarul acestui bun de la beneficiul scutirii de TVA prev7zute la articolul 13 sec7iunea B litera (b) din A 7asea directiv7 (a se vedea 7n acest sens Hot7r7rea din 15 noiembrie 2012, Leichenich, C-532/11, EU:C:2012:720, punctul 29).

23 7n ceea ce prive7te cauza principal7, este necesar s7 se constate c7 nu pare s7 se conteste c7 terenurile agricole plantate cu vi77 de vie a c7ror exploatare agricol7 face obiectul contractului de cesiune 7n discu7ie 7n litigiul principal constituie bunuri imobile, 7n sensul articolului 13 sec7iunea B litera (b) din A 7asea directiv7. 7n aceast7 privin77, trebuie amintit, 7n ceea ce prive7te 7n special planta7iile de vi77 de vie de pe aceste terenuri, c7 no7iunea „bunuri imobile” nu presupune ca obiectele 7n cauz7 s7 trebuiasc7 s7 fie indisociabil incorporate 7n sol. Este suficient

ca acestea s? nu fie nici mobile, nici u?or deplasabile (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 16 ianuarie 2003, Maierhofer, C-315/00, EU:C:2003:23, punctele 32 ?i 33, precum ?i Hot?rârea din 15 noiembrie 2012, Leichenich, C-532/11, EU:C:2012:720, punctul 23). Aceasta pare a fi situa?ia planta?iilor de vi?? de vie din cauz?, fapt a c?rui verificare revine îns? instan?ei de trimitere.

24 Trebuie considerat de asemenea c? un contract de cesiune a dreptului de exploatare agricol?, precum cel în discu?ie în litigiul principal, constituie un leasing sau o închiriere de bunuri imobile, în sensul dispozi?iei men?ionate, astfel cum este interpretat? la punctele 18-20 din prezenta hot?râre. Astfel, pe de o parte, este vorba despre cesiunea de c?tre proprietar a terenurilor agricole în discu?ie c?tre cesionar pentru o durat? convenit? de un an care poate fi reînnoit? automat ?i în schimbul unei chirii. Pe de alt? parte, nimic din decizia de trimitere nu arat? c?, pe lâng? aceast? închiriere, proprietarul ar fi furnizat cesionarului alte presta?ii care s? aib? natura unor activit??i comerciale.

25 În ceea ce prive?te în special întrebarea instan?ei de trimitere privind durata contractului de cesiune în discu?ie în litigiul principal, precum ?i condi?iile de reînnoire a acestuia, trebuie amintit c? îns??i durata unei închirieri nu este, în sine, elementul determinant care s? permit? calificarea unui contract de închiriere a unui imobil, în sensul articolului 13 sec?iunea B litera (b) din A ?asea directiv?, mai pu?in în ceea ce prive?te duratele scurte (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 18 noiembrie 2004, Temco Europe, C-284/03, EU:C:2004:730, punctul 21 ?i jurispruden?a citat?). În orice caz, durata men?ionat? ?i condi?iile de reînnoire men?ionate nu pot fi considerate incompatibile cu un leasing sau cu o închiriere, în sensul acestei dispozi?ii.

26 Considera?iile care figureaz? la punctul 24 din prezenta hot?râre nu sunt infirmate de argumentele formulate de guvernul portughez în observa?iile sale scrise.

27 În primul rând, faptul c? cesionarul bunurilor imobile în discu?ie în litigiul principal nu are acelea?i drepturi ca un proprietar, în special în m?sura în care nu este autorizat s? înlocuiasc? planta?iile de vi?? de vie cu o alt? cultur?, îns? trebuie s? continue exploatarea stipulat? în termenii contractului de cesiune, nu îl împiedic? pe acesta din urm? s? intre în domeniul de aplicare al opera?iunilor scutite, men?ionate la articolul 13 sec?iunea B litera (b) din A ?asea directiv?. Astfel, dup? cum decurge din jurispruden?a citat? la punctul 18 din prezenta hot?râre, aceste opera?iuni confer? locatarului sau cesionarului un drept de ocupare a bunului imobil respectiv ca ?i cum ar fi proprietarul s?u, în special prin excluderea oric?rei alte persoane de la beneficiul unui asemenea drept. Ele nu transfer? locatarului ansamblul drepturilor proprietarului acestui bun.

28 În al doilea rând, nu poate fi re?inut argumentul potrivit c?ruia obiectul contractului de cesiune în discu?ie în litigiul principal ar avea o sfer? mai larg? decât opera?iunile men?ionate, întrucât ar consta într-un transfer al universalit??ii bunurilor ?i drepturilor aferente exploata?rii agricole vizate, aceasta având natura unei întreprinderi. În acest context, guvernul portughez afirm? c? respectivul contract a determinat de asemenea transferul unor bunuri ?i drepturi corporale, precum autoriza?iile legale de plantare de vi?? de vie destinate produc?iei vinicole, capacitatea exploata?rii agricole respective de a genera profit, precum ?i numele sau firma sediului unei întreprinderi.

29 În aceast? privin??, trebuie amintit, pe de o parte, c?, în m?sura în care bunurile imobile cesionate în temeiul contractului men?ionat au f?cut doar obiectul unei închirieri, iar nu al unui transfer al dreptului de proprietate, o asemenea cesiune nu constituie un transfer al totalit??ii activelor, în sensul articolului 5 alineatul (8) din A ?asea directiv? (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 19 decembrie 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, punctele 22 ?i 23).

30 Pe de alt? parte, Curtea a apreciat c? suntem în prezen?a unei presta?ii unice atunci când

dou? sau mai multe elemente sau acte furnizate de persoana impozabil? sunt atît de strîns legate între ele încît formeaz?, în mod obiectiv, o singur? presta?ie economic? indivizibil?, a c?rei descompunere ar avea un caracter artificial (Hot?rîrea din 19 decembrie 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, punctul 33 ?i jurispruden?a citat?).

31 În m?sura în care, astfel cum sus?ine guvernul portughez, contractul de cesiune în discu?ie în litigiul principal nu numai c? a avut ca obiect doar anumite bunuri imobile, dar a determinat ?i transferul anumitor bunuri ?i drepturi incorporale, acestea nu pot fi dissociate de cesiunea bunurilor imobile respective, ci fac parte integrant? din aceasta, astfel c? respectivul contract de cesiune constituie o presta?ie unic? în care punerea la dispozi?ie a bunurilor imobile este presta?ia principal?. În aceste condi?ii, acest contract constituie o opera?ie care intr? în domeniul de aplicare al articolului 13 sec?iunea B litera (b) din A ?asea directiv? (a se vedea prin analogie Hot?rîrea din 19 decembrie 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, punctele 39-41).

32 Pe de alt? parte, chiar dac? întrebarea adresat? nu men?ioneaz? în mod specific excluderile de la scutirea de TVA prev?zute la articolul 13 sec?iunea B litera (b) din A ?asea directiv? care sunt enumerate în aceast? dispozi?ie ?i care corespund, de altfel, excluderilor vizate la articolul 135 alineatul (2) din Directiva 2006/112, este necesar s? se constate, pentru a furniza un r?spuns util instan?ei de trimitere, c? opera?iunea în discu?ie în litigiul principal nu pare s? intre în domeniul de aplicare al niciuneia dintre aceste excluderi.

33 În special, excluderea care const? în închirierea de echipamente ?i de instala?ii fixate definitiv men?ionat? la articolul 13 sec?iunea B litera (b) primul paragraf punctul 3 din A ?asea directiv?, care este evocat? de instan?a de trimitere în motivele cererii sale de decizie preliminar?, precum ?i de guvernul austriac în observa?iile sale scrise, nu poate fi aplicabil? faptelor în discu?ie în litigiul principal. Astfel, pe de o parte, planta?iile de vi?? de vie nu pot fi calificate drept echipamente sau instala?ii. Pe de alt? parte, din dosarul de care dispune Curtea nu reiese c? terenurile agricole a c?ror exploatare agricol? face obiectul contractului de cesiune în discu?ie în litigiul principal ar fi fost înso?ite de echipamente, de instala?ii sau de alte bunuri comerciale ori industriale. În aceast? privin?ă, instan?a de trimitere precizeaz? c? nu s-a dovedit c? societatea cesionar? desf??oar?, pe lâng? activitatea din sectorul viticulturii, ?i o activitate în cel al produc?iei de vin.

34 De asemenea, de?i guvernul portughez invoc? articolul 13 sec?iunea B litera (b) al doilea paragraf din A ?asea directiv?, în temeiul c?ruia statele membre au capacitatea de a prevedea excluderi suplimentare de la domeniul de activitate al scutirii prev?zute la acest articol 13 sec?iunea B litera (b), guvernul men?ionat nu invoc? nicio dispozi?ie din dreptul portughez care s? prevad? o asemenea excludere, aplicabil? opera?iei în discu?ie în litigiul principal.

35 Având în vedere considera?iile care preced?, trebuie s? se r?spund? la întrebarea adresat? c? articolul 13 sec?iunea B litera (b) din A ?asea directiv? trebuie interpretat în sensul c? scutirea de TVA pentru leasingul ?i închirierea de bunuri imobile prev?zute de aceast? dispozi?ie se aplic? unui contract de cesiune a dreptului de exploatare agricol? a unor terenuri agricole plantate cu vi?? de vie c?tre o societate care desf??oar? activit??i în sectorul viticulturii, încheiat pentru o perioad? de un an, care poate fi reînnoit? automat, ?i în schimbul unei chirii pl?tibile la sfâr?itul fiec?rei perioade anuale.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

36 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

Articolul 13 secțiunea B litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru leasingul și închirierea de bunuri imobile prevăzută de această dispoziție se aplică unui contract de cesiune a dreptului de exploatare agricolă a unor terenuri agricole plantate cu vișee de vie către o societate care desfășoară activități în sectorul viticulturii, încheiat pentru o perioadă de un an, care poate fi reînnoită automat, și în schimbul unei chirii plătibile la sfârșitul fiecărei perioade anuale.

Semnături

* Limba de procedură: portugheza.